

ნაკადი

ფასი 1 მან.

№ 23

ხუთშაბათი 1 მაისი

1919 წ.

გაზეთი ამთავითვე გამოვა კვირაში ერთხელ — კვირაობით

გაუმარჯოს მუშათა დამოუკიდებელ მოძრაობას
გაუმარჯოს პირველ მაისს

გაუმარჯოს სოციალისტურ რევოლუციას
გაუმარჯოს სოციალიზმს

თბილისი მაისის 1 1919 წ.

დღეს საერთაშორისო პროლეტარიატი ერთხელ კიდევ ხმა-მალა გადამხდებს თანამოძმეებს და თანამებრძოლთ ერთი კუთხიდან მეორე კუთხეში, რომ თავგანწირული ბრძოლა შრომის საბოლოო განთავისუფლებისა არ შესწყდეს, სანამ ძირიან-ფესვიანად არ დაიმსხვრევა ყოველგვარი ბოროტების აღამიანთა მონობისა. დღეს შრომის „ტყვედ ქმნილი“ ბატონობის წითელი დროშებით აავსებს ქალაქის ქუჩებს და ცხოვრების თანამედროვე ბატონთა გარკვეულად და გაბედულად ეტყვის: ძროხადეთი იქვენ, სხვისი ოფლითა და წამებით განებრძვებულნი, უკვე უაღრესად ახლოვდება ის ჟამი, როდესაც შრომის შვილი და ამხობენ თქვენს ბატონობას და ჩირს გამოუთხრიან თქვენ არეობას...

დღეს მსოფლიოს მუშათა კლასი თვისი ძალების სრულ მობილიზაციას მოახდენს და დაუპირისპირდება მეორე, კონტრრევოლუციურ ბურჟუაზიულ ძალას, რომელიც, რასაკვირველია, „გონივრულად“ აჯანყდება თვის კაბინეტებიდან უცქეროდეს დიდ აბოზობრებულ ტალღას საერთაშორისო პროლეტარიატის სოლიდარობისას, რომელიც უმკვეთლად დღეს არა, ხვალ მაინც ბოლოს მოუღებს ბოროტების ბუნებას.

მაისის პირველი — ეს შრომის წითელი დღეა, სიმბოლო კაცობრიობის განთავისუფლებისა, დღე მუშათა კლასის შეთანხმების და შეკავშირებისა. ამ დღეს მსოფლიოს მიჯრუბულ კუთხეებშიც კი აიწევა წითელი დროშა თავისუფლებისა. სხვა და სხვა ენაზე იქნება ლაპარაკი და მოწოდება, მაგრამ ერთი იქნება უმთავრესად მათი შინაარსი: ეკონომიური მონობა უნდა შეიცვალოს კომუნისტური წესწყობილებით, სადაც აღარ იქნებიან მონა და ბატონი, გაქორავებული და დამკირავებული, ღატაკი და მდიდარი, არამედ ყველანი თანასწორად ეზიარებიან ამ ქვეყნიური ცხოვრების ბედნიერებას...

უდიდესი და უწმინდესი ეს იდეალი, მუშათა მიერ დასახული. ძვირფასი და საუვარელია მაისის პირველი, როგორც გამაზიანებელი ამ იდეალისუფლებისა.

ცხოველყოფილი სულისკვეთება შრომის შვილებისა, მიმართული საერთო თავისუფლებისაკენ, შვილის მომკვრელია დღევანდელი დღესასწაული მუშათა კლასის დემონსტრაციისა.

ეს დღეა ის ბედნიერი დრო, როდესაც შეგიძლია თამამად გავიმეოროთ პოეტის სიტყვები: „დღე, აყვავდეს იმედი“... რადგან წელს მაისის მუშათა დღესასწაული სწორედ ისეთ პირობებში ხდება, როდესაც ცხოველყოფილი იმედი მათი გამარჯვებისა ურწმუნო თამბლასაც კი აფიქრებს და საგონებელში აგდებს. რაზეები საერთაშორისო პროლეტარიატისათვის რკინის მკერდითა და მკლავებით უტევენ ძველს, ბურჟუაზიულ ქვეყანას და მის ხანგრძლივ ლამობენ, ააგონ ლამაზი და წარმატები შენობა აღამიანთა ბედნიერებისა. დღეს, მაისის პირველს, საგნებით გადმოხეთქს მუშათა ფაქიზ სულიდან ეს მაღალი სწრაფვა თავისუფლებისა და მშვენიერებისადმი. უფრო ფართოდ, როგორც არასოდეს, უფრო გარკვევით, ვიდრე წარსულ წლებს, გამკვების უფრო მეტის იმედით აღსასწაულებს მაისის პირველი საერთაშორისო პროლეტარიატი.

მაშ გაუმარჯოს მუშათა დღესასწაულს!
გაუმარჯოს საერთაშორისო დიდ მოძრაობას!
გაუმარჯოს სოციალიზმს!

პირს მუშათა გერქაზიული შეგნება

გაუმარჯოს მუშათა რევოლუციონერ გაერთიანებას.

მეცხრამეტე საუკუნის ოთხმოცდაათიან წლებამდე, საერთო ინტერესების მქონე პროლეტარიატის ნაწილ ნაწილათ უხდებოდა ბრძოლა თითოეულ ქვეყნის ბურჟუაზიასთან, რასაც შედეგად მოსდევდა ბურჟუაზიის გამარჯვება და პროლეტარიატის დამარცხება.

პროლეტარიატმა ხანგრძლივი გამოცდილი და დამარცხების შემდეგ, მოჰკიდა ხელი საერთო მუშათა გაფიცვის მიმე იარაღს.

პირველი ასეთი ცდა, საერთო გაფიცვა, რვა საათის სამუშაო დღის მოსაპოვებლად ანარქისტ კომუნისტების ხელმძღვანელობით მოხდა შვედეთში 1832 წელს. ჩიკაგოში, ბურჟუაზიამ და ნახა პროლეტარიატი ახალ იარაღს იღებდა მის წინააღმდეგ შეკრთა და ცეცხლსა და მხეხილს

მიმართა, ეგონა შურის ძიებით ჩაკლამდა პროლეტარიატის გაერთიანებას, მაგრამ მწარედ წმოსტყუდა და მუშათა საერთაშორისო გაერთიანების დღით მიღებული იქნა პირველ მაისის დღესასწაული.

პირველ მაისის დღესასწაულით პროლეტარიატმა საჯაროთ გამოხატვა, რომ მძიმე და დამამცირებელი მისთვის ბურჟუაზიის მძიმე უდელი.

პირველ მაისის საერთო გამოსვლით მთელი ქვეყნის მუშათა კლასი ხელს უწყობდა ერთ მეორეს და რევოლუციონერ ვარჯიშობას ახდენს სოციალისტურ რევოლუციისათვის.

ყოველი პირველი მაისის დღეს პარიზის მუშები, მიეშურებიან გვირგვინით შავ და წითელ დროშებით დაღუპულ კომუნარების სასაფლაოზე. იქ ფიცს სდებენ რომ არ შეარჩინონ ბურჟუაზიის კომუნართა წმინდა სისხლი, თავს დასდებენ კომუნართა წმინდა მისწრაფების განსახორციელებლათ.

პირველი მაისის დღესასწაული მთელი ქვეყნის მუშებისათვის ის ცეცხლიანი ემბლემა, რომელიც მას აძლევს ღრმა შეგნებას სოციალიზმისა და უეჭო რწმენას სოციალისტურ რევოლუციისას. ასეთი მნიშვნელობა და ისტორია მუშათა საერთაშორისო დღესასწაულისა პირველი მაისის.

პირველ მაისში პროლეტარიატი გაერთიანებულ რევოლუციონერ ჯარს წარმოადგენდა, რომელიც შრომის ზარს სცემდა მთელი ქვეყნის ბურჟუაზიას და აფორიაქებას იწვევდა ბურჟუაზიის განებრძვებულ ოჯახში. ბურჟუაზიამ ამ საფრთხეს შამოლარა და ძირს დასცა პროლეტარიატის საერთო დროშა. ამ ექვსი წლის წინეთ დაშალა პროლეტარიატის საერთო რევოლუციონერი ჯარი და ერთი მეორეს მიუსია საგლეჯ საწიწქაბი. ეს არის შეგნებით მოსილი ცხრა ას თოთხმეტი წელი, სადაც მუშათა ბურჟუაზიულმა შეგნებამ სძლია პროლეტარულ შეგნებას.

ბურჟუაზია აქაც მოსტყუდა. პროლეტარიატის დამარცხება დროებით შესძლო, მაგრამ მის სტრატეგიული შამოვლა საბედისწერო შეიქმნა თვით ბურჟუაზიისათვის. ჯოჯოხეთური ომები გათავდა და ბურჟუაზია ალყა შემოარტყმული აღმოჩნდა სოციალისტური რევოლუციით.

როგორი იქნება დღევანდელი პირველი მაისი? ის დაამსხვრევს მუშათა შრომის ბურჟუაზიულ შეგნებას, და სოციალისტურ რევოლუციის შემატებს ახალ ცეცხლს!

მაშ შენც ქართველი მუშა გახსოვდეს დღევანდელი დღის მნიშვნელობა, როგორც გამოხმაურებას სოციალისტური რევოლუციისა. გახსოვდეს რომ დღევანდელი პირველი

რველი მაისი ვარჯიშობა კი იზარის სოციალისტური რევოლუციისათვის არამედ შემოქმედება უნდა იყოს სოციალიზმის, სოციალისტურ რევოლუციისა.

ძირს ბურჟუაზია!

ძირს მუშათა ბურჟუაზიული შეგნება!

გაუმარჯოს მუშათა რევოლუციონერ გაერთიანებას!

გაუმარჯოს სოციალისტურ რევოლუციას!

გაუმარჯოს სოციალიზმს!

იუ. ქალბაქიანი

ჩვენი პაროლი.

ჩვენს საიდუმლო ნიშანს დღეს ფარდა ახება, დღეს ჩვენთვის აღარ არსებობს პაროლი, ეს გაიგვს... ჩვენ ვიცით უკვე საით არის ბრძოლის ველი და რომელია ჩვენი ფრონტი, პირველი მაისი იყო დღემდის ჩვენი პაროლი. დღეს იგი აღარ ესაქიროება პროლეტარიატს, როგორც პაროლი, ბრძოლა დაწყებულია. შევბრუნდეთ მძებმა მალა აფრიალა ალამი სოციალიზმისა, წითელი მოსკოვი სალამს უძღვნის ვენას, საერთო ცეცხლის ნაპერწკლები სცვივა და თანდათან ღვივდებიან. რევოლუციის რიგას მწყნარი მუშები საპატიო თავმჯდომარეთ ირჩევენ... ქვეყანი ბურჟუაზია ჩიფიქრდა. საქმე სერიოზულია, საქირო შეიქნა კომბინაციები პროლეტარიატის თვალეზის ასახვევით. ხალხთა ლიგა, სამშვიდობო კონფერენცია და სხვა მრავალი მზრუნველი კომისიები. ჩვენ გვესმის ფაცა-ფუცი. დაუღალავი მუშაობა ამ კლასის, მაგრამ ტყვილათ და ამაოდ ცდილობენ გადაბირებას მუშათა კლასისა დღევანდელ ბრძოლაში.

მან სამუდამო გამარჯვება უნდა მოიპოვოს, დღეს სამკედრო-სასიცოცხლო ბრძოლის წინაშე ვდგევართ დათმობა ჩვენის მხრით არ იქნება არავითარ შემთხვევაში, მოტყუილებით და თვალების ახვევა კი არის მოსახერხებელი ბურჟუაზიის მიერ, მაგრამ აქაც იმდენი სიფრთხილე მართებს მრავალ ტანჯულ ძმებს. დღესაც ჩვენ ქართველი მუშები დიდი ისტორიული დანაშაულის მომენტის წინაშე ვდგევართ, და ამას უნდა დაუეჭოდეს, თვალეზი აიხილონ თორემ სინანული შემდეგ გვიან იქნება. ის დღეები „პროლეტარებო ყველა ქვეყნი შერთდითო“ მხოლოდ მალა დაწყებული დარჩება.

პოლიტიკანობა ჩვენი საქმე არ არის, ეს პოზიცია ეს ფრონტი ინტელიგენციას ეკუთვნის, მას ჩვენ ნუ შევედევებით. ჩვენი გზა დღეს სულ სხვა არის, ჩვენს მუშაობას პოლიტიკურ სფეროში ჯვარი უნდა

დაუსვით. ჩვენ ერთი წუთით არ უნდა დაგვაფუტდეს პირველ ინტერნაციონალის დღეები „მუშათა განთავისუფლება — მუშათა საქმეა“, აი ეს დღეები უნდა ვიწამოთ და გაუდგეთ ჩვენს გზას, თორემ დღევანდელი ჩვენი გზა ეს სხვას ანიჭებს გამარჯვებას. ამ წითელ დღეს კიდევ ვიმეორებ მეტი სიფხილედ და დაკვირვება, საქიროა, ჩვენი პაროლი მტერმა გაიგოს.

იონა.

1-ლი მაისი

დღეს პირველი მაისი; დღე — მუშათა განთავისუფლებისა ამ დღეს მუშა მაშვარალი და წამებული ხალხი დღესასწაულობს.

ეს სიმბოლო მონობის ბოროტების დამსხვრევისა. აღიმართა დროშა თავისუფლებისა.

დღეს გაისმა თავისუფალი სიტყვა დაბეჩავებული მუშა ხალხი გაიმართა წელში და თავისუფალი ფრთები გაშალა. ამ დღეს ამობრწყინდა მზე მშრომელი ხალხისა და სტუკარტა სხივები კონკრეტულ გახვეულ მუშებს, რომელნიც სიცოცხლისა და გადარჩენის — გათბო!

ამ დღეს დაიწყო სიცოცხლემ ჩუხჩუხი...

ამ დღეს ჩამოიქროლა სიომ და ამცნო ყველას დღე თავისუფლებისა...

ის ეკლიანი გზა რომელიც, ყოველთვის გვიჩვენებდა და გვაკარავდა ფეხებს, გაიწმინდა ძირიდან ფესვიანათ ამოვარდა! ის პირბადე, რომელიც დღემდის ჰქონდა ხალხს ჩამოფარებული, ჩამოიხსნა.

ესლა ერთი მეორეს კარგათ ეხედავთ, გზა თავისუფალია, ბურჟუიკ აღარ არის, მზეც გვათბობს... და აი ამ ზეიმის და დღესასწაულის დროს სწორედ მართებს მუშა მაშვარალ ხალხს უფრო მეტის სიფხილით, მეტი ყურადღებით მოეპყრას პირველ მაისს.

მეტის სიფხილით უნდა ადვენოს თვალყური, რომ მტრებმა ზურგში მახვილი არ ჩასცენ...

თამამად ამცნე ხალხს, რომ არც ჩვენ გვძინავს, რომ მრავალი დღეები კიდევ გაქვთ წინ საგლედი, რომ თქვენი იდეა და მისწრაფება ჯერ სრულიად არ არის განხორციელებული, რომ ჩვენი გული კიდევ ვერ ილღესასწაულებს ისე, როგორც ჩვენ მისწრაფებას უნდა, ისე როგორც ჩვენი იდეა გვიკარნახებს!

მაშ გაუმარჯოს მაშვარალ ხალხს!

გაუმარჯოს პირველ მაისს!

გაუმარჯოს შრომის განთავისუფლებას!

გაუმარჯოს სოციალიზმს!

ზანგი.



გაუმარჯოს მუშათა დამოუკიდებელ მოძრაობას გაუმარჯოს პირველ მაისს

გაუმარჯოს სოციალისტურ რევოლუციას გაუმარჯოს სოციალიზმს

წითელი დღე.

მაისი—ეს წლის დამამშვენებელი თვეა და პირველი მისი დღე კი ამ მშვენიერების დასაწყისი, ამიტომაც არის, რომ მუშათა კლასს, იმ კლასს, რომელსაც ყველაფერი ლამაზი უყვარს და ყოველი სილამაზისათვის მზათ არის. თავი დასდოს, ასე გულ მოდგინეთ და სვეტაკათ შეპყვარება მშვენიერ ვარდთა გაფურჩქნის პირველ დღეს და თავის კლასიურ დღესასწაულთა გარდაუქცევია. რომელი მუშა, არის, რომ არ იცოდეს პირველი მაისი, რომელი მუშა არის, რომ არ ასხოდეს თუ რამდენი უმანკო სისხლი დაუღვრია მუშათა კლასის თავგანწირულ გმირებს ამ მშვენიერ დღეს და როგორც წვიმის ნამს მაისის თვეში გარდაუშლია წითელი ვარდი, ისე მუშათა კლასი თავის მრავალტანჯულ სისხლის წვეთებით ცდილობდა და ცდილობს გარდაუქცენოს სისხლის ნამებით მუშათა სიბოლოთ თავისუფლება. მრავალმა ასეთმა პირველ მაისებმა განვლეს მუშათა ცხოვრებაში და ყოველთვის, თავის ვერაგ მტრების წყალობით მის მშვენიერებას წითელი ვლოფები მისცეს და მიუხედავად ყოველივე ამ ტანჯვისა ის ყოველთვის მიიწვედა და მიიწევს ამ გოგოვლის მთაზე თავის გამარჯვების წითელი, სისხლით შეღებულ დროშა აფრიალოს და მით უმეტეს ეს თქმის ამა წლის პირველ მაისზე. ეს პირველი, პირველი მაისია, როდესაც მუშათა კლასს სამკდრო-სასიცოცხლო ბრძოლა აქვს გამართული ტრადიციულ მტერთან და ამ ბრძოლაში მან ან სამუდამო გამარჯვება მოიპოვოს და ან კიდევ გმირული სიკვდილით გულ გააბოილო დაეცეს ბრძოლის ველებზე და მით მაგალითი და საბაზი მისცეს მის მომავალ თაობას, რომ თავის წინაპრების შური იძიოს და გაორკეცებული ენერგიით შეებას ვერაგ მტრებს და მათი სისხლით შეღებილი ხელები სიკვდილის ალში გახვიოს:

საქართველოს მუშებო! დროა გამოეხიზნოდეთ. დღე ამ პირველმა მაისმა მოგაგონათ თქვენ თქვენი წარსული და თქვენი მიზანი. ნუ ჩამოაჩენით თქვენს ამხანაგებს, იმ ამხანაგებს, რომლებიც მაისის მშვენიერ და კმაყოფილ დღეს, მის მაგივრად, რომ ის იდღესასწაულოს სისხლით რწყავს ევროპის ქუჩებს და ძლიერ მტერთან ბრძოლაში სისხლიდან იწირება. დღე თქვენი სისხლის ანკარაც შეუერთდეს თქვენს მებრძოლების სისხლის მდინარეებს და შეერთებული ძალით წაღვოს თქვენ მიერ დანთხულობ სისხლმა მტრთა სასტიკი ურდოები, დღე ეს პირველი მაისი იყოს პირველი და უკანასკნელი დღე თქვენი ტანჯვისა.

მაშ მუშებო გაუმარჯოს პირველ მაისს და იმ მუშებს, რომლებსაც არ დაეწევიანთ მისი დიდი მნიშვნელობა და მედგარ ბრძოლას აწარმოებს მისთვის, რომ ეს პირველი მაისი მეორე აღდგომათ აქციოს მუშათა კლასის ცხოვრებაში. დიდება და ნეტარი ხსენება მათ ვინც ამ აღდგომას მიღწევისათვის, ამ კეკელუც დღეს სამუდამოთ დახუტეს თვალები, თავის მომავალი თაობას საკეთილდღეოთ დიდება და გამარჯვება მათ ვინც შეუპოვრათ და მედ-

გრათ მიიღეს საბოლოო გამარჯვებისაკენ და მტლად ედგება კაცობრიობის საკეთილდღეოდ.

დათიკო ვ. კი.

შრომის დღე.

„ალდეძე მთელ ქვეყნის მუშაზე, გაიღვიძე პროლეტარო ჩვენ უნდა მოუპოვოდ ჩვენ თავს აწ დღე სა-ნეტარო“. (ინტერ.)

პირველი მაისი—ბევრი რამ შთაბეჭდილება არის მასში.

ეს უდიდესი მუშათა კლასის დღესასწაულთა დღესასწაულია მასში დავროვილი მუშათა კლასის მოძრაობის ისტორია, პირველი მაისი—ეს ის დღეა, როდესაც საერთაშორისო პროლეტარიატი იგონებს იმ პირველ მაისს, ოდეს 1886 წ. ამერიკის შეერთებულ შტატების მუშებმა ანარქისტების ხელმძღვანელობით მოაწყვეს საყოველთაო გაფიცვა რვა საათის სამუშაო დღის მოსაპოვებლად. ეს ის დღეა ოდეს პირველად ანარქისტების სისხლით მოიწყო ჩიკაგოს და სხვა ქალაქების ქუჩები. საერთაშორისო პროლეტარიატმა არ დაიფიცა ეს პირველი მაისის შეიარაღებული გამოსვლა და თავგანწირული ბრძოლა ანარქისტ-მუშების ბურჟუაზიასთან, სახელმწიფოსთან. არ დაიფიცა ანარქისტ-მუშების მიერ აღიარებული ახალი საშალეა მუშათა ბრძოლისა—საყოველთაო გაფიცვის იდეა, და პირველი მაისი, შეღებილი წითელი რევოლუციონური ანარქისტული სისხლით, მიიღო თავის მუშურ დღესასწაულად.

დღეს გამოდის მთელი ქვეყნის პროლეტარიატი საკაცობრიო მეცნიერების მოედანზე, შეიარაღებული თავისი კლასობრივი შეგნებით, ცოდნით, ტენიკით და ფილოსოფიით. დღეს საერთაშორისო მუშათა კლასი აწყობს საყოველთაო სარეოლიუციო გაფიცვის პანეგრას. დღეს მოადგება თავისი ისტორიულ საფლავს სახელმწიფო და კაპიტალიზმი, ვეშაბი იმპერიალიზმი, ომის ღმერთი და უდიდეს სასტიკ განაჩენს მესაფლავე ინტერნაციონალურ პროლეტარიას.

დღეს ყველ კუთხის პროლეტარიატს მოაქვს მსოფლიო კოცონზე ნაპერწკალი პრამეთოსის: გროვდება რევოლუციის ენერგია მსოფლიოს ცენტრში და დგება მომენტი, ოდეს სოციალურ რევოლუციის მომასწავებელს მუშათა მოძრაობის გულკანი იფეთქებს და ჩვენც, ქართველი მუშები ერთად შევძახებთ:

გაუმარჯოს მუშა-მამუღალთა სოციალურ რევოლუციის.

გაუმარჯოს თავისუფალ შრომას.

გ. ჯვარციშვილი.

პროლეტარიატის კვლევით!

წითელი დღესასწაული მოკაფობს, წითელი დღესასწაული... პირველი მაისი, დიდებულის პროლეტარულის ბრძოლით აზვირთებულ მსოფლიო ბანაკს, ბანაკს სამკდროსა და სასიცოცხლოს, ბანაკს შეღებულს მუშათა სისხლით, დღეს მაისურის ცეცხლით განსკვრეტს, დღეს მაისური სიცოცხლით გააცოცხლებს! პირველი მაისი! ეს ხომ მხოლოდ ერთი დღეა, კაცობრიობის ყვითელ წელი-

წოდებში, როდესაც ერთი დღით შეჩერდება ეკონომიურ ძაღთა გარდაქმნის მტორი? დღეს მსოფლიო მუშათა კლასი ურთიერთს ამცნობს თავის ზრახვებსა და გულის ნადებს! დღეს ხომ, ისინი ვინც არ რწმუნდებოდნენ სოციალურ რევოლუციის მომზადებას, ისინი კი დაწმუნდებიან: განა მილიონები ხმლებისა და თოფების, ზარბაზნებისა და ტანკების არ არის იქითკენ მიმართული, საიდანაც ასეთი ავლა დიდებით მოდიოდა წითელი რაინდების მუშათა განთავისუფლების?

დიახ! დღეს პირველი მაისის ცეცხლელი პროფილი საბედისწერო ზართან მივა, საიდანაც საერთაშორისო დემოკრატიის უნდა ამცნოს, რომ სისხლიდან იცლებიან სოციალური რევოლუციის ჯარისკაცები, რომ მძაფრ ყოფინაში მუშათა კლასის მოსიმის ძლიერსა და გამარჯვების ყოფინა, რომ მუშათა კლასის განთავისუფლება მუშათა საქმეა! მხოლოდ პირველი მაისი, ეს უხილავი ძაფი მუშათა კლასის მთლიანობის გამაარკვევს, თუ სად უფრო მეტია დაგუბებული ძველი მხამი და ნადველი მუშათა კლასის ტანჯვისა და წამების, თუ სად უფრო მძლავრად ინახავს თავს სევდა საერთო მუშური მწუხარების და როდის იფეთქებს ცეცხლმფრქვევი რისხვა მშრომელ მკლავების! მომენტი ასეთი ბრწყინვალე, დღე ასე უდიდებულესი ჯერ არ გათენებია მუშათა კლასს, მაგრამ ვაგლახ რომ, ეს მუშური დღესასწაული დღეს გადაიუნებს პროლეტარების სევდიან საფლავებზე, სადაც უპატრონოდ ჩაყრილ ძეგებს მშვიდად და წყნარის სიმშვიდით სძინავს.

და განა შეუძლია პირველ მაისს სევდიან გრძნობით ჩაუაროს ამ პირველ მერცხლებს ჩვენი განთავისუფლებისას?! პირველი მაისი პროლეტარული „პაროლია“ ჩვენი და ეს დღე ისე არასოდეს—არ გვეჭრებია მუშებს, როგორც დღეს, ჩვენი მუშური მხედრობა რომლის თოფის წამლის ქრალვა გვასულდგმულებს და გვაწნევებს ჩვენ, დღესაც ხელკაიან მკლავებით შეთამაშებს პროლეტარული ლაშქრობა თბილ რკინის მეგობრებს და მისი ძახილი მხოლოდ ერთი იქნება „შეიარაღდით“, ევროპის ცის გრგვინვა და მისი ქარხნების მძინვარება მართალია შორიდან და მეტად ყრულ მოსიმის მაგრამ იქაც პროლეტარულ ბნელ ბანაკებში ობლად დაძრწიან რევოლუციის წითელი მხედრები და თუ მეოცე საუკუნე არ დაიღუპა თავისი კარდინალურ შეტაკებებით, ცეცხლელი სიტყვა რუსეთის მუშების პარიზის ამაჟ თავზედაც გადაიაროს! ეოცე საუკუნე ეს ხომ ბორცვისა, იემისა და ამბოხების უდიდესი მომენტი მაისი გრძნულება თუ არა სალონებიდან პირველ გამოკრთა, მაგრამ მეტად მიიწურა ჟამი, როდესაც უნდა უდიდესი მიწის ძვრა დაიწყოს ჩვენ წინ გადაშლილია მომავლის პერსპექტივები. პერსპექტივები რომელნიც მხოლოდ იმპერიალიზმ-სტურ ცბიერებით გვეზომანებიან და რომელიც ჩვენგან შორს პროლეტარულ მიწის იქით ხორციელდებიან, მუშათა კლასმა სამუდამოდ დაგმო-და შიშველი ხმლები მუშათა კლას-

ის საპასუხო პოზა რევოლუციონურ ბანაკისა.

განა ლამაზი პროლეტარული ცეცხლით არ იწვის ბანაკი მუშების დედა-ქალაქი მიუნხენი? მისი ქუჩები ხომ რევოლუციონურ მუშათა რაზმების მძაფრ ჰილითა ქარავანში პოვებენ სულის სიმშვიდეს! თვალების განგებ აკვრს იქნება ყოველივეს არ ნახვა და არ გავება. ჩვენც პირველ გვიხირობს პირველი მაისი, მისი გრძნული ხელი მოგვიტანს პირველ ბედ დამწვარს ქაბუცების, რომელთა საშხელო კარები ნახევარ მსოფლიოზე წითელ ბიარლებით გადაშლილია და ამიტომაც გვსურს შევძახოთ პირველ მაისთან ერთად საერთაშორისო სოციალურ-რევოლუციის პირველ გოლიათებს: სინდიკატიზმის წითელ ალამით თქვენთანა ვართ საყვარელო ამხანაგებო!

გაუმარჯოს მუშათა კლასის სამუდამო განთავისუფლებას.

ს. კოლხიძე.

აპა ისტორიულმა ზარმა ჩამოჰშრა.

როცა პარიზის კომუნარები გარშემორტყმული შავ რეაქციებით დამარცხებას ცხადივ ხედადნენ, დამორჩილებას არა ფიქრობდნენ და სიკვდილის ღიმილით ეგებებოდნენ.

მათ სწამდათ მტკიცეთ, რომ მათი გმირული სიკვდილით შემდეგ თაობას გვიანდერძებდნენ, როცა ჩამოჰყავს საერთო ზარმა, ფეხზე დადებით ყველანი ერთად. არ დამორჩილდეთ მტრის დაუნდობელს. ან გამარჯვება ან მიზლით მაგალითს ჩვენსას.

აი ის წმინდა ანდერძი, რომელიც დავიტოვა სამოცდათერთმეტ წელს პარიზის გმირმა კომუნარებმა და ის ზარის ხმა, რომელიც მათ სიკვდილის წუთებში ღიმილს გვრიდა, უკვე ჩამოკრა წარსულ წელში პეტერბურგმა თვრამეტ თებერვალს. არ გესმით ძმებო! ზარის ხმის რგვინამ როგორ გაფანტა, ძლიერება რკინის დინასტიის პოვენციალერ-გამსხურავლებისა, როგორ ირყემა ტანტი ოქროს ღმერთებისა.

ეგ რგვინის მქუხარე ხმამ, რომელმაც აამღელვარა დიდი და პატარა ოკიანები, მათი ტალღა ჩვენსკენაც გამოზრბის, საჭიროა ჩვენც ფრთხილად გვექიროს თვალი და ხელი, რომ ჩვენი გემი თანა გავაყოლოთ საერთო ტალღას რათა ცვენც სხვსთან ერთად დავკრათ წერაქვი იმ შავკლდეს, სადაც მარხია გასაღები ჩვენი ბედნიერებისა, მაშ არც ცოლი, არც შვილი, არც დედა-მამა, და არც სამშობლო, მინამ ღირსეულთ არ მოგვიხდია ძაღთ ჩაცმული მონის პერანგი. ჩვენთვის სიტუბო და სიყვარული ხომ ულამაზოა და უგემური.

მეგობრებო არას ჯობია? გმირულ ბრძოლაში გოვოთ სამუდამო ღმირი და სიყვარული.

მაშ დღეს გადაწყდეს რომ ჩვენ შეუდგეთ მსხვრას ბორკილებისას, რომ ჩვენ გვესმის ისტორიული ზართა რეკვის ხმა, მზათა გვყავს გემი მივსკეთ ზღვის ტალღას რათა სხვა ძმებთან ერთად დავკრათ იმ შავ კლდეს.

მეზღვარო

ურთიერთობის მასშტაბებ-ლობა და სოლიდარობა მუშათა კლასის ბრძოლაში

„კმაყოფილება ყველასთვის“ (ს. ნეტალაშვილი).

ამ ჩემს მოკლე თხზულებაში მე მინდა ნათელყო, გამოვარკვიო ფორმად საყურადღებო კითხვა რამოდენიმე ახალი სახის და ფორმის ბრძოლის საშალებები, რომელმაც იმინათავი მუშათა მოძრაობაში. დღემდის რამდენად მე ეს გამიგონია, ამ ახალ ფორმას მუშათა ბრძოლისას ძლიერ ცოტა ყურადღება ქონდა მიცემული. მაგამ მეთად სასურველია, რომ თვით მუშებმა დეტალურად განსაჯონ, გამარკვიონ ეს ახალი ძარღვი მუშათა მოძრაობისა და გამოსტქვან, თუ წამოყენებული აქ მუშათა ბრძოლის საშალებები რამდენად ხელსაყრელია სრული თავისუფლების მოსაპოვებლად. ჩემი შეხედულებით მუშათა საერთაშორისო მოძრაობა ვითარდება და მიმდინარეობს შედარებით ძაან წელს. გონებრივი სიჩლუნგე და სიბნელე, დახვებულები შეხედულება, ძველი ტრადიციები და ფეტიშიზმი ჯერ კიდევ იმდენად მაგრად არის ხალხთა მასის ძვალბილში გამჯდარი რომ ძლიერ ნათელი აზრები და უბრალო ქეშმარიტებაც კი, რომელიც სრულიად ადვილი შესათვისებელია ყოველივე ცოტა მოაზროვნე ადამიანისათვის, დიდხანს რჩება უცნობად. შეუთვისებლად, გაუგებრად უმრავლეს ნაწილ ხალხისათვის, თუ ისინი არ ხედავენ ამ ახალ პრინციპებს, ახალ ტრადიციებს ფაქტურად არსებული ცხოვრებაში გატარებულ თუმცა იმ ქვეყნებში, სადაც პრინციპები რამოდენიმე განახორციელნ ცხოვრებაში, და სადაც შენელობა მუშათა ეკონომიურა ლიდარობისა დამტკიცებულია არ მარტო სიტყვით, არამედ საქმითაც, ნამდვილი პატრიარული ახრითაც, როგორც მაგალითად ინგლისის ტრედუნიონებში, (ინგლისის მუშათა კავშირებში) კოლაპერაციებში, ხალხთა მასის მანც კიდევ რჩება უცნობი დღემდისაც ამ ახალ აზროვნებისა ამ ახალ იდეისა და ისტორიული მოძრაობისა, მიუხედავად საუკუნოებით პროპაგანდისა და აგიტაციისა.

გ. ჯვარციშვილი.

მოკლე სწავაზი.

სამშვიდობო კონფერენციიდან გმოვიდნენ იტალიის დელეგატები.

მდეღვარება იტალიაში.

ძლიერ ხსიათს დებულობს და თან და თან ცხოველდება.

რევოლუციის ქირ-ციცხლი საფრანგეთში.

როგორც გაზ. „უტრო იუგა“ იტყობინება ქალ. ლოზანშუ რევოლუციონური მოძრაობა ძლიერდება. იმართება მანიფესტაციები ყველა ქუჩაში და ხდება გაფიცვები სინდიკატების მეთაურობით.

რედაქტორ-გამომცემელი.

სარედაქციო-კოლეგია